

regning, hvis det offentlige ikke leverer behandling inden for 2 måneder.

Når det er helt centralt, så er det, fordi det jo er den eneste og den afgørende forskel på det sundhedssystem, vi får her til sommer, kontra det sundhedssystem, der har været gældende i de 9 år, hvor den tidligere regering jo selv har haft lejlighed til at løse det her problem, hvis man skønnede, at det var det mest centrale.

I forhold til de patienters retsstilling er det sådan i henhold til patientforsikringslovens § 1, stk. 4, at patienter er omfattet af ordningen, hvis de modtager vederlagsfri behandling efter sygehuslovens § 5, uanset på hvilket sygehus m.v. her i landet eller udlandet behandlingen finder sted.

Så sygehuslovens § 5 er altså den helt overordnede generelle regel om, at hver amtskommune skal yde vederlagsfri behandling til amtskommunens borgere eller borgere, der har midlertidigt ophold i amtskommunen og ikke tåler at blive flyttet til deres bopælsamtskommune, og denne bestemmelse rækker altså til og med de patienter, der pr. 1. juli får et udvidet frit valg.

Kl. 20.55

Så er det rigtigt, at der også er nogle andre mennesker, nemlig dem, der for egen regning og risiko søger behandling på private sygehuse, private klinikker, de patienter, der via den adgang, vi nu skaber for kommunerne til ud fra en række ikkelægelige kriterier at skønne, at man gerne vil bistå en borger til at blive behandlet, de mennesker, der er omfattet af en arbejdsgiverbælt forsikringsordning eller blot arbejder på en virksomhed, hvor man tager det sociale ansvar alvorligt og hjælper sine medarbejdere ud af sygdom, og for dem er situationen naturligvis anderledes, men ikke anderledes end den hele tiden har været.

Det er sådan set baggrunden for, at jeg gerne her så igen vil fastslå, at vi i regeringen er levende optaget af at få diskuteret de her ting, på sigt at få udvidet ordningen, at få skabt et enstrengt system, men det gælder altså her som i livets øvrige forhold, at pengene skal jo være der, før man kan bruge dem, og der er ingen penge med fra forslagsstillerne, og der var ingen penge på bordet hos den tidligere regering.

Jeg indbyder Folketingets politiske partier til at gå i dialog med regeringen om de spørgsmål hen over sommeren, sådan at det kan være en ting, vi kan veje med ind i næste samling.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det skal ikke være noget problem fra Socialdemokratiets side at drøfte, hvor vi finder penge, så det skal det i hvert fald ikke skorte på. Det tror jeg også at ministeren er klar over.

Men nu ser det ud, som om alle, privathospitaler og hvad ved jeg, er underlagt det her system. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Er det ikke korrekt, at hvis man i dag bliver behandlet hos sin praktiserende læge, som alle jo ligesom opfatter som noget helt naturligt, og der sker en fejl, så er man ikke underlagt det her system? Hvis man i dag eller efter 1. juli skal hos en øjenlæge, hvor man skal opereres for grå stær, som formentlig rigtig, rigtig mange ældre i dette land kommer ud for, så har man ikke nogen som helst sikkerhed for, at man kan få behandlet en sag?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er korrekt, at hvis man søger ud i almen praksis, er man underlagt et andet system. Det er korrekt nu, det er korrekt den 1. juli. Det var korrekt den 31. december, den 1. juli sidste år, den 1. juli året før, den 1. juli året før da. Sådan har tilstanden været hele tiden.

Hvis det var hjerteblood at lave om på det, så har man jo haft 9 år til at få problemet løst. Man har øjensynlig prioriteret anderledes, og det er vel også baggrunden for, at man – undskyld jeg siger det – lagde en fristil frem med syv overskrifter, som man debatterede med Folketingets politiske partier sidste efterår uden at sætte så meget som en bøjlet femøre af til at få denne fristil omsat i handling.

Jeg er levende optaget af denne problematik, men vi er altså startet et andet sted. Vi er startet med at prioritere mere behandling i sygehussektoren. Det er derfor, vi har sat 1,5 mia. kr. af til at øge kapaciteten.

Jeg glædede mig over, at Socialdemokratiet har stemt for selve lovforslaget om, hvordan vi bruger pengene. Jeg bemærker i en parentes, at Socialdemokratiet ikke var med til at anvise pengene, heller ikke i de ændringsforslag, Socialdemokratiet selv stillede til finansloven. Men det har vi altså gjort. Der starter vi.

Næste fase er at få set på det her. Vi starter i kommuneøkonomiforhandlingerne om et enstrengt klagesystem, og så vender vi tilbage til det andet senere.